

EX-TABLE 111, HAMMEL



**Medlemsbrev
2019 Flemmings år**

www.extable111.dk

**Formand: Flemming Bjerborg
Suppleant: Tom Haas**

8 januar 2019

Medlemsbrev no.: 1

Næste møde: 5. februar 2019

Vært: Leo

Mødeansvarlig: Leo

Program: Hjemmemøde

3 minutter: Tom

Referat fra sidste møde: Bordet rundt hos Preben

Vi sang: Den danske sang er en ung **blond** pige

Fraværende: Leo

Mødet startede som vanligt når vi er hos Kirsten og Preben med en udsøgt middag, først med 2 slags "fremmede" sild, hvor værten endda tillod sig at klage til køkkenet over mangel på de sædvanlige hvide sild, hvilket straks blev tilbagevist af de øvrige ærede medlemmer.

Herefter en sammenkogt græsk inspireret velsmagende ret, og efter de 3 min. kaffe med tilbehør, nøddehorn og chokoladesmåkager.

3 minutter ved Leif omhandlende demens (så vidt jeg husker)

Herunder opstod en snak omkring fuldmagter af forskellige slags.

(Ældresagen har en vejledning til fuldmagter her: <https://www.aeldresagen.dk/viden-og-raadgivning/hjaelp-og-stoette/fuldmagter-og-vaergemaal/vejledning>)

Efter en god snak foranlediget af de 3 minutter gik vi videre til aftenens program, der vanen tro ikke refereres her.

Dog kan det konstateres at vor tidligere formand på sin og frues julerejse havde ophold med all inclusive, hvilket resulterede i en betragteligt vægtforøgelse, og derfor i fremtiden nok vil afstå fra sådanne "skrækkelige" oplevelser.

Hermed godt nytår til alle

Carl-Erik

Ne flet mus ut equus, quippe anus scinderetur.

Semantiks Demens.

Vore venner Birte og Ole som vi lærte at kende helt tilbage da vi var i ZAMBIA, inviterede os ned i deres lejlighed i MIJAS i Spanien i november måned for at fejre Birtes 75 års fødselsdag og for at hjælpe med at ordne nogle papirer mens vi var der.

De havde ikke selv været der i ca.6 mdr.

da vi gik hende på klingen viste det sig at det hun gerne ville have hjælp til at ledsage dem på rejsen ned til Spanien og hjem igen.

Så vi bestilte billetter og det endte med at vi sammen dernede i 15 dage.

Grunden var at Birte ikke mente hun kunne klare flyveturen alene da Oles demens var vidt fremskreden.

Under flyveturen derned viste sig også at Ole hele tiden ville spænde sikkerheds bæltet op selv om fasten seat belt skiltet var tændt meget af tiden på grund af turbulæns.

Vi havde arrangeret det sådan at Birte sad til venstre og jeg til højre for Ole.

Så når Ole forsøgte at åbne spændet fandt vi ud af Birte holdt Ole i venstre hånd og jeg i hans højre hånd.

Så der sad jeg under en stor del af flyveturen og holdt min gamle ven i hånden tværs over gangen.

Det er der garanteret nogle der har undret sig over men sådan var det.

Samme procedure under hjemturen.

Vores ophold dernede gav en del udfordringer da Ole f.eks hele tiden ville vise at han godt kunne tænde fjersyn og andre apparater ,så en stor del tiden bestilte jeg ikke andet at genoprette alt det han ikke fik til at virke.

Han var faktisk værre end mig i min glansperiode til at pille ved alle mulige apparater.

Vi var glade for at vi tog os tid til at tage turen derned for der er ingen tvivl om at det var sidste gang Ole ville komme ned i deres dejlige lejlighed.

Det er utroligt tankevækkende et se et ellers intelligent hvor hjernen ligesom lukker ned med mindre og mindre sprog m.m.

JEG HÅBER VIKELIG IKKE AT DET RAMMER NOGLE AF OS HER I SELSKABET.

DET ER FRYGTELIGT AT VÆRE VIDNE AT SE HVORDAN EN PERSON FORSVINDER IND I SELV OG VIRKELIG KRÆVENDE FOR DE NÆRMESTE.

Med hilsen LEIF.